

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องทาง ๆ ตามลำดับกังวลไปนี้

1. ข้อมูลส่วนตัว เพื่อให้เข้าใจสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัย ซึ่งจะเสนอข้อมูล จำแนกตามเพศ สสถานภาพทางครอบครัว และระดับชั้นที่ทำการสอน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู จะเสนอผลการวิเคราะห์กังวลไปนี้
 - 2.1 จัดลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 เป็นรายปัจจัย
 - 2.2 ประเมินระดับข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 โดยส่วนรวม
 - 2.3 เปรียบเทียบข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โดยพิจารณา rate ความรู้สึกของครูที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ระหว่างครูสังกัดองค์กรนิหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษา และเทศบาล
 - 2.4 เปรียบเทียบข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โดยพิจารณา rate ความรู้สึกของครูที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ระหว่างครูที่มีอายุราชการต่างกัน
 - 2.5 เปรียบเทียบข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โดยพิจารณา rate ความรู้สึกของครูที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อวัดในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ระหว่างครูที่มีวุฒิทางกรุงเทพฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนทั่วไปในการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลส่วนทั่วของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืน และนำมาใช้ในการวิเคราะห์ จำนวนครุภัณฑ์ 600 คน จำแนกไว้ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ สถานภาพทางครอบครัว และ
ระดับชั้นที่สอน

ประเภท	ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	229	38.17
	หญิง	371	61.83
สถานภาพทางครอบครัว	โสด	216	36.00
	สมรส	375	62.50
	หยาด	9	1.50
ระดับชั้นที่สอน	ประถมศึกษาตอนต้น	305	50.83
	ประถมศึกษาตอนปลาย	288	48.00
	ประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย	7	1.17

จากตารางที่ 2 ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายมีร้อยละ 38.17 เพศหญิงร้อยละ 61.83 เมื่อเปรียบเทียบกับเพศชายมากกว่าเพศชาย

เกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัว ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสดมีร้อยละ 36.00 สมรสแล้วร้อยละ 62.50 และหยาด ร้อยละ 1.50 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ได้ทำการสมรสแล้ว

ระดับชั้นที่ทำการสอน ผู้ตอบแบบสอบถามทำการสอนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนบน ร้อยละ 50.83 ประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 48.00 และที่สอนอยู่ห่างระดับประถมศึกษาตอนบนและตอนปลาย ร้อยละ 1.17 จะเห็นได้ว่า จำนวนครูที่สอนในระดับประถมศึกษาตอนบน และตอนปลาย ใกล้เคียงกัน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 จัดทำค้าคากะແນเนลี่ยส์และความเข้มแข็งเบนเนฟิชวล ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 จำนวนห้องล้วน 600 คน ดังไส้เด่นใจไว้ในตารางที่ 3

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า ปัจจัยที่มีค้าคากะແນเนลี่ยส์สูงที่สุด ได้แก่ ความรู้สึกภูมิใจ และเห็นความสำคัญของงาน แสดงว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความรู้สึกตอปัจจัยในเรื่องความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อวิจัยในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง

ปัจจัยที่มีค้าคากะແນเนลี่ยร่องลงมา ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องการระบุหัวءองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความลัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ให้บังคับบัญชา สถานภาพและการยอมรับนับถือ แสดงว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความรู้สึกตอปัจจัยในเรื่อง การระบุหัวءองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความลัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ให้บังคับบัญชา สถานภาพและการยอมรับนับถือ อยู่ในระดับก่อนข้างสูง รองลงมาจากปัจจัยในเรื่องความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน

สำหรับปัจจัยที่มีค้าคากะແນเนลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน และสภาพการปฏิบัติงาน ปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงานมีค้าคากะແນเนลี่ยต่ำที่สุด แสดงว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความรู้สึกตอปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน และสภาพการปฏิบัติงาน ก่อนข้างต่ำ ส่วนที่ต่ำที่สุดได้แก่ปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย ค้าคากะແນเนลี่ยของแต่ละปัจจัยจะมีค่าอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน

ตารางที่ 3

ค่าคงแผลเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับความสำคัญของ
ความรู้สึกของครูที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวัสดุในการปฏิบัติงาน

ปัจจัย	ค่าคงแผล เฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ลำดับที่
ลักษณะการปฏิบัติงาน	3.0742	1.6614	15
ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน	3.0083	1.6623	16
ความเป็นมิตรและความรวมมือของบุคลากร	3.5647	2.2421	8
ความสัมพันธ์ระหว่างบังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับ บัญชา	3.6757	1.4817	3
ความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน	3.5856	1.4363	6
นโยบายและการบริหาร	3.4756	1.7480	12
ความเชื่อมั่นในการบริหาร	3.5122	1.7460	11
การติดต่อสื่อสารกับสาธารณะเพียงพอ	3.3479	1.4132	13
สถานภาพและการยอมรับนักศึกษา	3.6733	1.4820	4
ความสามารถของผู้รวมงาน	3.5825	1.6599	7
โอกาสสักว่างาน	3.5553	1.5505	9
การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน	3.6850	1.5524	2
ความมั่นคงในการทำงาน	3.5372	1.7181	10
การยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ	3.5894	1.6427	5
ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน	3.8325	1.3332	1
ความพึงพอใจในหน่วยงาน	3.2472	2.1078	14
สวัสดิการในหน่วยงาน	2.8167	1.6938	17

ภาคะแผนเฉลี่ยที่อยู่ทรงกลางมีค่าเท่ากับ 3.00 คะแนน ปรากฏว่า ปัจจัยที่มีภาคะแผนเฉลี่ย ทำกว่าภาคะแผนเฉลี่ยทรงกลาง ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน แสดงว่า ครู-โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความรู้สึกชอบปัจจัยคังกล่าว อยู่ในระดับทำกว่า ภาคะแผนเฉลี่ยทรงกลาง

ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ปรากฏว่า มีภาคะแผนเฉลี่ยสูงกว่าภาคะแผนเฉลี่ยทรงกลางทุกปัจจัย แสดงว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความรู้สึกชอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าภาคะแผนเฉลี่ยทรงกลาง

ผลการวิจัยนี้ จะเห็นว่าภาคะแผนเฉลี่ยของปัจจัยทาง ๆ แปรผันจากสูงไปต่ำหรือจากต่ำไปสูง แสดงว่า ชีวิตในการปฏิบัติงานของครูแปรผันไปตามความรู้สึกของครูที่มีต่อปัจจัยทาง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตในการปฏิบัติงานของครู กระบวนการสมมุติฐานในการวิจัยที่ทั้งไว้ว่า ชีวิตในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 แปรผันไปตามความรู้สึกของครูที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชีวิตในการปฏิบัติงาน

2.2 การประเมินระดับชีวิตในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 โดยส่วนรวม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คงเกณฑ์ในการประเมินระดับชีวิตในการปฏิบัติงานของครูโดยคำนวณจากภาคะแผนเฉลี่ยของมีค่าอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ๆ ละ 1.33 คะแนน จะได้ดังนี้

ภาคะแผนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 ระดับทำ

ภาคะแผนเฉลี่ย 2.34 - 3.67 ระดับปานกลาง

ภาคะแผนเฉลี่ย 3.68 - 5.00 ระดับสูง

จากการคำนวณภาคะแผนเฉลี่ยจากแบบสอบถามทั้งฉบับของครูทั้ง 600 คน

ภาคะแผนเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 คะแนน แสดงว่า ชีวิตในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 6 อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัย ที่ทั้งไว้ว่า ระดับชีวิตในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 อยู่ในระดับปานกลาง

**2.3 เปรียบเทียบ ข้อในภาระติดงานของครูโดยพิจารณา rate ภาระติดงาน
ครูที่มีสัดส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อข้อข้อในภาระติดงาน ระหว่างครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัด
สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดเทศบาล**

ในการวิจัยครั้งนี้ จะเปรียบเทียบข้อข้อในภาระติดงานของครูโรงเรียน
ประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 เป็นรายปัจจัย ระหว่างครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัด
จำนวน 334 คน กรมสามัญศึกษา จำนวน 141 คน และเทศบาล จำนวน 125 คน รวมทั้งสิ้น
600 คน ผลการวิเคราะห์ดังໄน้ในตารางที่ 4

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบข้อข้อในภาระติดงานของครูโรงเรียนประถม
ศึกษา ในเขตการศึกษา 6 เป็นรายปัจจัย ระหว่างครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัด
กรมสามัญศึกษา และเทศบาล ปรากฏว่า

1. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพการปฎิบัติงาน ครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัดกับครู
สังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องสภาพการปฎิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแนวเฉลี่ย ปรากฏว่าภาคะแนวเฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลมีค่าสูงกว่า
ภาคะแนวเฉลี่ยของครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัด แสดงว่าครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่
ปัจจัยในเรื่องสภาพการปฎิบัติงานสูงกว่าครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัด

ครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัย
ในเรื่องสภาพการปฎิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแนวเฉลี่ย
แล้ว ปรากฏว่า ภาคะแนวเฉลี่ยของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาสูงกว่าครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วน
จังหวัด แสดงว่า ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องสภาพการปฎิบัติงานสูง
กว่าครูสังกัดกองกรุํการบริหารส่วนจังหวัด

ส่วนครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องสภาพ
การปฎิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรม
สามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องสภาพการปฎิบัติงานใกล้เคียงกัน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้จากการปฎิบัติงาน ครูสังกัดกองกรุํการ
บริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการ

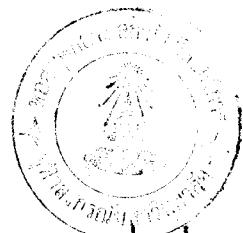
ตารางที่ 4

ค่าสถิติหนทางและผลของการทดสอบความแตกต่างของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างที่มีผลปัจจัยที่สำคัญต่อผลลัพธ์ในการเรียนรู้ในห้องเรียน

องค์กรนวัตรส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษา และ เทศบาล

ปัจจัย	(1) อย่างการฯ (N=334)		(2) เทศบาล (N=125)		(3) กรมสามัญศึกษา (N=141)		$t_{(1)-(2)}$	$t_{(2)-(3)}$	$t_{(1)-(3)}$
	\bar{X}	s^2	\bar{X}	s^2	\bar{X}	s^2			
สภาพการปฏิบัติงาน	5.9580	2.1438	6.4000	1.4488	6.3759	1.9276	3.2936*	0.1516	2.9471*
ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน	2.9281	1.3522	3.1760	0.6301	3.0496	0.7811	2.6061*	1.2308	1.2462
ความเป็นนิรุตติและความรวมมือของบุคลากรปฏิบัติงาน	21.6593	4.9992	20.2960	11.6461	20.5319	13.5159	4.7531*	0.5425	3.9862*
ความลับพันธะระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา	18.7964	3.5654	18.4160	3.2799	17.2270	4.1313	1.9813	5.0596*	1.8470*
ความสามารถในการนักศึกษา	10.9731	2.0567	10.8480	1.9985	10.1631	2.1333	0.8402	3.0849	5.5517
นโยบายและภาระบริหาร	10.8563	2.3264	10.2800	3.9061	9.5390	2.9337	2.9493*	3.2486*	7.9022*
ความเชื่อมั่นในการบริหาร	10.6527	4.2670	10.7200	3.0569	10.1702	1.8217	0.3485	2.8443*	3.0100*
การทิศ托สื่อขาวสารอย่างเพียงพอ	14.1108	3.5573	13.3440	3.8735	13.7872	0.5574	3.7570*	2.3688*	2.6700*
สถานภาพและการยุบรวมบ้านถือ	14.6317	2.9169	14.6560	2.7808	14.8723	3.0872	0.1381	1.0295	1.3756
ความสูงมาตรฐานของผู้ร่วมงาน	7.3892	1.2586	7.0960	1.4197	6.6950	2.8321	2.3799*	2.2604*	4.4903*
โอกาสการทำงาน	18.2994	3.2492	17.0640	5.0032	17.2411	3.7675	5.5399*	0.6856	5.5466*
การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน	11.3653	2.2106	11.0240	2.5670	10.3475	2.4524	2.0723*	3.4728*	5.5707*
ความมั่นคงในการทำงาน	21.9551	4.4235	21.3760	5.6468	19.3546	7.6411	2.3950*	6.4131*	10.0173*
การยุบรวมบังคับที่ไม่ใช่หัวหน้าเจ้าหน้าที่	10.6796	4.2150	10.7920	1.7965	10.2482	2.0837	0.6837	3.1838*	2.6066*
ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน	23.1737	4.3789	23.2160	1.2125	22.3759	5.0938	0.2601*	3.9294*	3.6002*
ความพึงพอใจในหน่วยงาน	10.1886	2.0847	9.5760	5.0341	8.8298	6.2098	2.8401*	2.5704*	6.0634*
สวัสดิการในหน่วยงาน	2.7036	0.8098	3.0800	1.0742	2.8511	0.9848	3.5848*	1.8327	1.5206

*เมี้ยนสักครึ่งทางสถิติระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

การปฏิบัติงาน แทบทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเนื้อพิจารณาค่าตอบแทนเฉลี่ย ปรากฏว่า ค่าตอบแทนเฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลสูงกว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงานสูงกว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้ จากการปฏิบัติงาน แทบทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม แสดงว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยคังกลา ใกล้เคียงกัน

3. ปัจจัยเกี่ยวกับความเป็นมิตรและความรวมมือของผู้ปฏิบัติงาน ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดเทศบาล และครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเป็นมิตรและความรวมมือกันของผู้ปฏิบัติงาน แทบทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเนื้อพิจารณาค่าตอบแทนเฉลี่ยปรากฏว่า ค่าตอบแทนเฉลี่ยของครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สูงกว่า ครูสังกัดเทศบาลและสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด มีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องความเป็นมิตรและความรวมมือกันของผู้ปฏิบัติงานสูงกว่า ครูสังกัดเทศบาล และสังกัดกรมสามัญศึกษา

ส่วนครูสังกัดเทศบาลกับ ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเป็นมิตรและความรวมมือของผู้ปฏิบัติงาน แทบทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยคังกลา ใกล้เคียงกัน

4. ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา แทบทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าตอบแทนเฉลี่ย ปรากฏว่า ค่าตอบแทนเฉลี่ยของครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่า ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด มีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา สูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ครูสังกัดเทศบาลคับครรซังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความลับพันธุ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าgrade แล้วลี่ย์ปรากฏว่าค่าgrade เฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยคั้งกล่าวสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ส่วนครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่อง ความลับพันธุ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่า ครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัดและสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยคั้งกล่าว ใกล้เคียงกัน

๕. ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน ครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าgrade แล้วลี่ย์ปรากฏว่าค่าgrade เฉลี่ยของครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และคงว่าครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงานสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าgrade แล้วลี่ย์ ปรากฏว่าค่าgrade เฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และคงว่า ครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงานสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ส่วนครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่าครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัดและสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยคั้งกล่าว ใกล้เคียงกัน

๖. ปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายและการบริหาร กลุ่มครูสังกัดของก่อการบริหารส่วนจังหวัด ครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องนโยบาย

และการบริหาร แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคงแหน่งเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคงแหน่งเฉลี่ยของครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา อะแนนเฉลี่ยของครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีค่าที่สุด แสดงว่า ครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องนโยบายและการบริหารสูงกว่าครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

7. ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการบริหาร ครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดบังคับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหารแต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคงแหน่งเฉลี่ยปรากฏว่าค่าคงแหน่งเฉลี่ยของครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหารสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ครูสังกัดเทศบาลบังคับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหาร แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคงแหน่งเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ค่าคงแหน่งเฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหารสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ส่วนครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดบังคับครูสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหารแต่ถูกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดบังคับครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยคุ้งคลานใกล้เคียงกัน

8. ปัจจัยเกี่ยวกับการพิจารณาต่อสารอย่างเพียงพอ ครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการพิจารณาต่อสืบขาวสารอย่างเพียงพอแต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคงแหน่งเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ค่าคงแหน่งเฉลี่ยของครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา อะแนนเฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลมีค่าที่สุด แสดงว่า ครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการพิจารณาต่อสืบขาวสารอย่างเพียงพอสูงกว่าครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

9. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพและการยอมรับนับถือ ครูสังกัดกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดเทศบาล หั้งสามก๊ก ลุ่ม มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่อง

สถานภาพและการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่องสถานภาพ และการยอมรับนับถือใกล้เคียงกัน

10. ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถของผู้ร่วมงาน ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่องความสามารถของผู้ร่วมงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแผนเนลี่ยແລວ pragmawa คาดคะเนด้วยของครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสังกว่าครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ภาคะแผนเนลี่ยของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาทำที่สุด แสดงว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความสามารถของผู้ร่วมงานสังกว่าครูสังกัดเทศบาลและสังกัดกรมสามัญศึกษา และครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกชอบปัจจัยคังกล่าวสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

11. ปัจจัยเกี่ยวกับเรื่องโอกาสส่วนตัว ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด กับครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องโอกาสส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแผนเนลี่ยແລວ pragmawa คาดคะเนด้วยของครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สังกว่าครูสังกัดเทศบาล แสดงว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องโอกาสส่วนตัวสูงกว่าครูสังกัดเทศบาล

ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องโอกาสส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแผนเนลี่ยແລວ pragmawa คาดคะเนด้วยของครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสังกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องโอกาสส่วนตัวสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ส่วนครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องโอกาสส่วนตัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูสังกัดเทศบาลและครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความรู้สึกชอบปัจจัยคังกล่าวใกล้เคียงกัน

12. ปัจจัยเกี่ยวกับการระบุคัวเงยเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ครูสังกัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัด สังกัดเทศบาลและสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่อง การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน แต่ถ้าหากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจาก คะแนนเฉลี่ย ปรากฏว่า ภาคตะวันออกเฉลี่ยของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัด เทศบาลและสังกัดกรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉลี่ยของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาทำที่สุด แสดงว่า ครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของ หน่วยงานสูงกว่าครูสังกัดเทศบาลและสังกัดกรมสามัญศึกษา

13. ปัจจัยเกี่ยวกับความมั่นคงในการทำงาน ครูสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด สังกัดเทศบาลและสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความมั่นคงใน การทำงาน แต่ถ้าหากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคตะวันออกเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคตะวันออกเฉลี่ยของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัด เทศบาล ภาคตะวันออกเฉลี่ยของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาทำที่สุด แสดงว่า ครูสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความมั่นคงในการทำงานสูงกว่าครูสังกัดเทศบาลและสังกัด กรมสามัญศึกษา และครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยดังกล่าวสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

14. ปัจจัยเกี่ยวกับการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ ครูสังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำ สำเร็จ แต่ถ้าหากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคตะวันออกเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคตะวันออกเฉลี่ยของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จสูง กว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่อง การยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จแต่ถ้าหากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคตะวันออกเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ภาคตะวันออกเฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จสูงกว่าครูสังกัดกรม สามัญศึกษา

ส่วนครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึก ที่ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จแต่ถ้าหากันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า

ครูสังกัดเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัคัล่าวใจล้มเหลว

15. ปัจจัยเกี่ยวกับความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน ครูสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องความรู้สึกภูมิใจ
และเห็นความสำคัญของงาน แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนน
เฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ภาคะแผนเฉลี่ยของครูสังกัดกรมสามัญศึกษาน่าสูงกว่าครูสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด แสดงว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความรู้สึกภูมิใจและ
เห็นความสำคัญของงานสูงกว่าครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ครูสังกัดเทศบาลกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความรู้สึกที่ปัจจัย
ในเรื่องความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง
เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคะแผนเฉลี่ยของครูสังกัดเทศบาลสูงกว่าครูสังกัด
กรมสามัญศึกษา แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องความรู้สึกภูมิใจและเห็น
ความสำคัญของงานสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

ส่วนครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดเทศบาลมีความ
รู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงานแต่ถูกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ แสดงว่า ครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัย
คัลล่าใจล้มเหลว

16. ปัจจัยเกี่ยวกับความเพียงพอใจในหน่วยงาน ครูสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเพียงพอใจ
ในหน่วยงาน แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏ
ว่าภาคะแผนเฉลี่ยของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัด
เทศบาล ภาคะแผนเฉลี่ยของครูสังกัดกรมสามัญศึกษามีค่าต่ำที่สุด แสดงว่าครูสังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความเพียงพอใจในหน่วยงานสูงกว่าครูสังกัดเทศบาล
และสังกัดกรมสามัญศึกษา ครูสังกัดเทศบาลสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

17. ปัจจัยเกี่ยวกับสวัสดิการในหน่วยงาน ครูสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดกับครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงานแต่ถูกทางกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคะแผนเฉลี่ยของครูสังกัด

เหตุผลสูงกว่าครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด แสดงว่า ครูสังกัดเทศบาลมีความรู้สึกที่อปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงานสูงกว่าครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ส่วนครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และครูสังกัดกรมสามัญศึกษากับครูสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่อปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงานแตกต่างกันอย่างไม่น้อยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และครูสังกัดกรมสามัญศึกษากับครูสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกที่อปัจจัยดังกล่าวใกล้เคียงกัน

2.4 เปรียบเทียบชั้วโมงในการปฏิบัติงานของครูโดยพิจารณาด้วยความรู้สึกของครูที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชั้วโมงในการปฏิบัติงาน ระหว่างครูที่มีอายุราชการมากกับน

ในการศึกษารังนี้ จะเปรียบเทียบชั้วโมงในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 โดยแบ่งเป็นช่วงอายุกังนี้ (1) ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 192 คน (2) ครูที่มีอายุราชการ 5 – 10 ปี จำนวน 167 คน และ (3) ครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี จำนวน 241 คน รวมทั้งสิ้น 600 คน ผลการวิเคราะห์ดังໄດลแสดงไว้ในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5

ค่าสถิติพนฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของรากที่มีความถี่สูงของกรุที่มีค่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทดสอบชัวร์ในการปฏิบัติงานของครู
ระหว่างครุที่มีอายุราชการต่างกัน

ปัจจัย	(1) ทั่วไป 5 ปี (N=192)		(2) 5 - 10 ปี (N=167)		(3) มากราว 10 ปี (N=241)		t (1)-(2)	t (2)-(3)	t (1)-(3)
	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2			
สภาพการปฏิบัติงาน	5.6046	4.1163	6.1317	1.8560	6.3537	2.0112	2.9160*	1.5994	4.3424*
ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน	3.0521	1.2119	2.9701	1.2099	2.8415	1.4074	0.7045	1.1310	1.9233
ความเป็นมิตรและความรวมมือของบุคลากร	21.5781	4.3061	21.3174	4.7779	21.5407	4.7285	1.1541	1.0215	0.1833*
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและนักบัญชา	10.6042	3.8336	11.7904	4.7421	12.5325	4.4297	5.3918*	3.4452*	9.8938*
ความสามารถในการเหตุการปฏิบัติงาน	10.9531	2.2270	10.4611	2.3560	10.8618	2.1004	3.0692*	2.6625	0.6439
นโยบายและภาระหน้าที่	10.4635	2.3489	10.4611	3.0875	10.7317	2.5388	0.0137	1.5936	1.7880
ความเชื่อมั่นในภาระหน้าที่	11.0260	2.2069	10.3114	2.9662	10.6382	2.5489	4.1765*	1.9196	2.6203*
ความสามารถลื้อขาวล่าวายางเพียงพอ	13.7813	3.3368	13.4910	2.5244	14.0650	3.5962	1.6101	3.3295	1.5858
สถานภาพและการยุ่มรับน้ำดื่ม	14.3594	2.4453	14.4970	2.8632	14.7724	2.7080	0.7963	1.6422	2.6836*
ความสูงมาตรฐานผู้ร่วมงาน	7.2292	1.3503	7.1916	1.8150	7.3619	1.3748	0.2812	1.3263	1.1827
โอกาสส่วนตัว	17.5885	4.0925	17.9222	9.1614	17.8333	3.8510	1.2117	6.3356	1.2723*
การรับบุคลากรเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน	10.9792	2.4385	10.7605	4.6850	11.2764	2.0567	1.0837	2.7053*	2.0454*
ความมั่นคงในภาระหน้าที่	21.7917	5.3861	20.5749	5.0413	21.1951	5.6931	5.0406*	2.6848*	2.6363*
การยอมรับงานที่ได้รับมา	10.8021	1.5472	10.4491	2.9764	10.7480	2.1329	2.1925*	1.8371	0.4174*
ความรับผิดชอบในภาระหน้าที่	22.7448	4.3247	22.8084	3.6072	23.3293	3.6241	0.4114	2.7329*	4.4824
ความพึงพอใจในหน่วยงาน	10.0000	2.8641	9.7126	2.5326	10.1301	2.6481	1.6574	2.5916*	0.8116
ความสามารถในหน่วยงาน	2.8958	1.1305	2.7605	1.2134	2.8130	1.2139	1.1796	0.4747	0.7969

* เมี้ยนชีฟฟ์ทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเชิงการศึกษา 6 เป็นรายปัจจัย ปรากฏว่า

1. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงาน กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคาดคะเนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคาดคะเนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่องสภาพการปฏิบัติงานสูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี

กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคาดคะเนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคาดคะเนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงานสูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี

สำหรับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยคังคล่าวใกล้เคียงกัน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูทั้งสามกลุ่ม มีความรู้สึกชอบปัจจัยคังคล่าวใกล้เคียงกัน

3. ปัจจัยเกี่ยวกับความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูทั้งสามกลุ่ม มีความรู้สึกชอบปัจจัยคังคล่าวใกล้เคียงกัน

4. ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา
กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการ
มากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าทางแผลนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย
ของกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่ม
ครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีค่าคะแนนเฉลี่ยกำที่สุด
แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง
ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาสูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุ
ราชการ 5-10 ปี

5. ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน กลุ่มครูที่มี
อายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องความ
สามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าทางแผลน
เฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุ
ราชการ 5-10 ปี แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่อง
ความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงานสูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี

กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า
10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่อง ความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าทางแผลนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มี
อายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุ
ราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน
สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี

สรุปกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ
มากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ
มากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยคังคลาไคล์ติกเกียงกัน

6. ปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายและการบริหาร กลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกท่องปัจจัยในเรื่องนโยบายและการบริหารแทบทุกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงถึงว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี ไม่สามารถนำความรู้สึกท่องปัจจัยกังวลไว้กลับคืนได้

7. ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการบริหาร กลุ่มครุภัณฑ์อุตสาหกรรมที่กว้าง
 5 ปี กับกลุ่มครุภัณฑ์อุตสาหกรรม 5-10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหาร
 แตกต่างกันอย่างเป็นอย่างสักถูกทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเบอร์เฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ค่าเบอร์เฉลี่ยของกลุ่มครุภัณฑ์อุตสาหกรรมที่กว้าง 5 ปี สูงกว่ากลุ่มครุภัณฑ์อุตสาหกรรม 5-10 ปี และก็พบว่า
 กลุ่มครุภัณฑ์อุตสาหกรรมที่กว้าง 5 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหารสูงกว่า
 กลุ่มครุภัณฑ์อุตสาหกรรม 5-10 ปี

ก่อนครึ่งปีที่มีอายุราชการทำกว่า 5 ปี กับก่อนครึ่งปีที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหาร แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าตามคะแนนเฉลี่ยของก่อนครึ่งปีที่มีอายุราชการทำกว่า 5 ปี สูงกวาก่อนครึ่งปีที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี และคงว่า ก่อนครึ่งปีที่มีอายุราชการทำกว่า 5 ปี มี ความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหารสูงกวาก่อนครึ่งปีที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี

ส่วนกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหาร แตกต่างกันอย่างไม่มีเส้นสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่างกันทั้งสองกลุ่ม มีความรู้สึกต่อปัจจัยดังกล่าวไว้ดีกว่าผู้อื่น

8. ปัจจัยเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยกังวลไว้ใจเดียวกัน

ส่วนก่อจุลทรรศน์ที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับก่อจุลทรรศน์ที่มีอายุราชการมากกว่า

10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสังคม ซึ่งเนื้อพิจารณาค่าคะแหนณเฉลี่ยแล้วประมาณว่า ค่าคะแหนณเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี แสดงว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี

9. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพและการยอมรับนับถือ กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องสถานภาพและการยอมรับนับถือ แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ซึ่งเนื้อพิจารณาค่าคะแหนณเฉลี่ยแล้ว ประมาณว่า ค่าคะแหนณเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องสถานภาพและการยอมรับนับถือสูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี

ส่วนกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยเรื่องสถานภาพและการยอมรับนับถือ แต่ถูกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม แสดงว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยดังกล่าวไว้ก็เดียวกัน

10. ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถของผู้ร่วมงาน กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความสามารถของผู้ร่วมงาน แต่ถูกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม แสดงว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการแต่ถูกทางกันทั้งสามกลุ่ม มีความรู้สึกที่ปัจจัยดังกล่าวไว้ก็เดียวกัน

11. ปัจจัยเกี่ยวกับโอกาสการทำงาน กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องโอกาสการทำงาน แต่ถูกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยดังกลุ่ม มีความรู้สึกที่ปัจจัยดังกล่าว ไว้ก็เดียวกัน

12. ปัจจัยเกี่ยวกับการระบุคัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน กลุ่มครูที่มี

อายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี แสดงว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยเรื่องการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานสูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี

ก่อนครึ่งปีอ้ายราชการ 5-10 ปี กับก่อนครึ่งปีอ้ายราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึก同胞จัดในเรื่องการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน แต่ทางกันอย่างมั่นคงสำคัญทางสังคม ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคคะแนนเฉลี่ยของก่อนครึ่งปีอ้ายราชการมากกว่า 10 ปี สูงกวาก่อนครึ่งปีอ้ายราชการ 5-10 ปี แสดงว่า ก่อนครึ่งปีอ้ายราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึก同胞จัดเรื่องการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานสูงกวาก่อนครึ่งปีอ้ายราชการ 5-10 ปี

ส่วนกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่อง การระบุหัวเรื่องเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน มากทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการทางกันทั้งสองกลุ่ม มีความรู้สึกชอบปัจจัยดังกล่าวในกลุ่มเดียวกัน

13. ปัจจัยเกี่ยวกับความมั่นคงในการทำงาน กลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้ลึกพอปัจจัยในเรื่องความมั่นคงในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเนื้อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี สูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการมากกว่า 10 ปี กลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการ 5-10 ปี มีค่าคะแนนเฉลี่ยทำที่สุด แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีความรู้ลึกพอปัจจัยในเรื่องความมั่นคงในการทำงานสูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มกรุ๊ปมีอายุราชการมากกว่า 10 ปี

14. ปัจจัยเกี่ยวกับการยอมรับงานที่โกรธทำสำเร็จ กุญแจที่มีอยู่ราชการ
มากกว่า 5 ปี กับกุญแจที่มีอยู่ราชการ 5-10 ปี มีความสำคัญปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่โกร

กระทำเรื่องแทรกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ภาคคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี สูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และสูงกว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มีความรู้สึกชอบปัจจัยดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 5-10 ปี

ส่วนกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี และกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ แยกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กับกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี และกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กับกลุ่มกรุ๊ปที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกที่ปัจจัยคังกลัวในกลุ่มคน

15. ปัจจัยเกี่ยวกับความภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน กบุมกรที่มีอยู่ ราชการทำกว่า 5 ปี กบุมกรที่มีอยู่ราชการ 5-10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยในเรื่องความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กบุมกรที่มีอยู่ราชการกันทั้งสองกลุ่ม มีความรู้สึกต่อปัจจัยดังล่าวใกล้เคียงกัน

กลุ่มครุภารกิจที่มีอายุราชการมากกว่า 5 ปี กับกลุ่มครุภารกิจที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกพอปัจจัยในเรื่อง ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่ากบuren เนื่องจาก ปรากฏว่า ภาระแผนเดลี่ของกลุ่มครุภารกิจที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่า กลุ่มครุภารกิจที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และค่ากบuren ของกลุ่มครุภารกิจที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกพอปัจจัยถังกล่าวสังเคราะห์กลุ่มครุภารกิจที่มีอายุราชการมากกว่า 5 ปี

ก่อนครุฑ์มีอายุราชการ 5-10 ปี กับครุฑ์ที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกนิ่วและเห็นความสำคัญของงาน แต่ทางกันอย่างเบี้ยงเบ็ดทางศติคิ ซึ่งเป็นพิจารณาคิดและแนะนำด้วยความประภูมิ ภาคและแนวโน้มของครุฑ์ที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่าครุฑ์ที่มีอายุราชการ 5-10 ปี แสดงว่า ครุฑ์ที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยดังกล่าวสูงกว่าครุฑ์ที่มีอายุราชการ 5-10 ปี

16. ปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในหน่วยงาน กลุ่มกรุ่น民意ราษฎร์ที่กว่า 5 ปี กับกลุ่มกรุ่น民意ราษฎร์ 5-10 ปี และกลุ่มกรุ่น民意ราษฎร์ที่มากกว่า 5 ปี กับกลุ่มกรุ่น民意ราษฎร์ที่ไม่ถึง 5 ปี

ที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกอบปัจจัยในเรื่องความพึงพอใจในหน่วยงาน แทบทุกคนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครุที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลับกลุ่มครุที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5-10 ปี และกลุ่มครุที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลับกลุ่มครุที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกอบปัจจัยดังกล่าวใกล้เคียงกัน

สรุปกลุ่มครุที่มีอายุราชการ 5-10 ปี กลับกลุ่มครุที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกอบปัจจัยในเรื่องความพึงพอใจในหน่วยงาน แทบทุกคนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแผนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคะแผนเฉลี่ยของกลุ่มครุที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี สูงกว่ากลุ่มครุที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครุที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกอบปัจจัยดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุราชการ 5-10 ปี

17. ปัจจัยเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน กลุ่มครุที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มครุที่มีอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มครุที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความรู้สึกอบปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน แทบทุกคนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ากลุ่มครุที่มีอายุราชการแทบทุกคนทั้งสามกลุ่ม มีความรู้สึกอบปัจจัยดังกล่าวใกล้เคียงกัน

2.5 เปรียบเทียบช่วงในการปฏิบัติงานของครุโดยพิจารณาระดับความรู้สึกของครุที่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อช่วงในการปฏิบัติงานของครุที่มีวุฒิทางกัน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเปรียบเทียบช่วงในการปฏิบัติงานของครุในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ 6 เป็นรายปัจจัย แบ่งกลุ่มครุที่มีวุฒิออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มครุที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ จำนวน 175 คน (2) กลุ่มครุที่มีวุฒิ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า จำนวน 401 คน (3) กลุ่มครุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น 600 คน ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดแสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6

ผลของการพัฒนาและผลกระทบต่อความแตกต่างของระดับความรู้ทางเพศที่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการปฏิบัติงานของครู
ระหว่างครูที่มีวุฒิทางครุศาสตร์

ปัจจัย	(1) ปริญญาตรีหรือ สังกาวา (N=24)		(2) ป.กศ. สูง กวีอ ท.ม. (N=401)		(3) ป.กศ. หรือเทียบ เท่าหรือค่ากว่า (N=175)		t (1)-(2)	t (2)-(3)	t (1)-(3)
	\bar{X}	s^2	\bar{X}	s^2	\bar{X}	s^2			
สภาพการปฏิบัติงาน									
ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน	5.7500	2.1716	6.1796	2.0920	6.2629	2.1184	1.3054	0.6335	1.5112
ความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน	2.4583	0.9547	2.8803	1.2756	3.0971	1.3066	2.0357*	0.0987	2.9370*
ความลั่น漪พันธุ์ระหว่างบังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา	19.2917	5.4149	21.2419	6.6828	22.0686	3.5164	3.9622*	4.3102*	5.6020*
ความสามารถในการนัดหยุดงาน	16.5000	5.2899	17.8180	5.1006	18.7657	4.0805	2.7299*	4.9932*	4.5892*
นโยบายและภาระงานบริหาร	9.5000	3.1920	10.3591	2.8481	11.2343	1.8629	2.2952	6.5706*	4.5772*
ความเข้มข้นในการบริหาร	9.8750	3.0707	10.1820	3.3032	10.9371	2.4238	0.8320	5.0848*	2.8202*
การศึกษาและการฝึกอบรม	9.8333	2.8442	10.4763	3.9605	11.3143	2.2947	1.7946	5.5241*	4.0821*
สถานภาพและการழุณรับน้ำดื่ม	12.7917	4.1322	13.3865	4.0832	14.3486	3.3903	1.3260	5.5936*	3.5568*
ความสามารถของผู้ร่วมงาน	6.4583	1.6721	7.0923	1.5300	7.3143	1.7168	2.3366*	1.3532	3.8570*
โอกาสการทำงาน	15.8750	4.9873	17.5686	4.0928	17.9943	4.0320	3.6273*	2.3352*	4.4115*
การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน	9.3750	3.1159	10.9526	1.1779	11.2114	2.4845	4.3305*	1.9786*	4.8390*
ความมั่นคงในกรุห์ทำงาน	19.3333	7.4058	20.7375	5.5920	21.9314	4.1006	2.4694	6.1889*	4.5090*
การยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ	10.3750	2.3279	10.5910	2.4295	10.8629	2.1552	0.6729	2.0037*	1.4758*
ความสักภมิใจและเห็นความสำคัญของงาน	20.4583	7.6757	22.4214	4.6344	23.4400	3.7954	3.4105*	5.5884*	5.1022*
ความพึงพอใจในหน่วยงาน	8.5000	3.3768	9.7282	0.6684	10.000	4.0298	3.2552*	1.7290	3.7074*
สวัสดิการในหน่วยงาน	2.3333	1.1014	2.8928	1.2510	2.9600	1.2800	2.5271	0.6888	2.7165*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบชั้นในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6 เป็นรายปัจจัย ปรากฏว่า

1. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงาน กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า, กลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า และกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครู มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูทางกันแห่งสามกลุ่ม มีความรู้สึกชอบปัจจัยคังกล่าวใกล้เคียงกัน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแผนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคะแผนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า สูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงานสูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า

กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครู มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคะแผนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคะแผนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครู สูงกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า แสดงว่า ภาคะแผนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครู มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงานสูงกว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ส่วนกลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า กับกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครู มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิทางครูทางกันแห่งสองกลุ่ม มีความรู้สึกชอบปัจจัยคังกล่าวใกล้เคียงกัน

3. ปัจจัยเกี่ยวกับความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน กลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปฏิบัติงานหรือสูงกว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปฏิบัติ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีผู้พิทักษ์ครุภัณฑ์ มีความรู้สึกตอบสนองความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปฏิบัติ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีผู้พิทักษ์ครุภัณฑ์ สูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปฏิบัติงานหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปฏิบัติงานหรือสูงกว่า มีการทำที่สุด แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปฏิบัติ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีผู้พิทักษ์ครุภัณฑ์ มีความรู้สึกตอบสนองความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงานสูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปฏิบัติงานหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า

4. ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา
กอุ่นกรุที่มีวุฒิปวิญญาทรีหรือสูงกว่า กอุ่นกรุที่มีวุฒิ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า และกอุ่นกรุที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความลับมันน์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา แยกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติปัชชาเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกอุ่นกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุ สูงกวากอุ่นกรุที่มีวุฒิปวิญญาทรีหรือสูงกว่า และกอุ่นกรุที่มีวุฒิ พ.ม.หรือป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า คะแนนเฉลี่ยของกอุ่นกรุที่มีวุฒิปวิญญาทรีหรือสูงกว่ามีการคำทำที่สูง แสดงว่า กอุ่นกรุที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยถึงกันถ้วน เสื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

5. ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน กลุ่มกรุ๊ปที่มี
คุณปีริญญาตรีหรือสูงกว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีคุณ พ.ม. หรือป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีคุณ
ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีคุณครู มีความลึกซึ้งของความสามารถ
ในการนิเทศการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย
และการกระจายคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีคุณ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มี

วุฒิทางกรุงสังกากลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม.หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีกำหนดที่สุด แสดงว่ากลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่องความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงานสังกากลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเทา

6. ปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายและการบริหาร กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเทา มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องนโยบายและการบริหาร มากทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ากลุ่มกรุที่มีวุฒิทางกันแห่งสองกลุ่มนี้ มีความรู้สึกชอบปัจจัยดังกล่าวใกล้เคียงกัน

กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องนโยบายและการบริหาร มากทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าความคิดเห็นของกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ แสดงว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องนโยบายและการบริหารสูงกว่ากลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า

กลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเทา กับกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องนโยบายและการบริหาร มากทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าความคิดเห็นของกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทา หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุสูงกว่ากลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเทา แสดงว่ากลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกชอบปัจจัยดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเทา

7. ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการบริหาร กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหาร มากทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อ

พิจารณาค่าคงเหลือแล้วปีต่อไปจะมีค่าคงเหลือของกลุ่มครุภัณฑ์ที่มีค่าคงเหลือในปีก่อนหรือเทียบเท่าหรือมากกว่าปีก่อนหรือไม่มีค่าคงเหลือของกลุ่มครุภัณฑ์ปีก่อนหรือสูงกว่าและคงค่าวัสดุคงเหลือที่มีค่าคงเหลือในปีก่อนหรือเท่าหรือมากกว่าปีก่อนหรือไม่มีค่าคงเหลือ มีความรับสั่งโดยปัจจัยเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหารสูงกว่ากลุ่มครุภัณฑ์ปีก่อนหรือสูงกว่า

กลุ่มกรุ๊ปมีวุฒิ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า กับกลุ่มกรุ๊ปมีวุฒิ พ.กศ.หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุ๊ป มีความรู้สึกชอบปัจจัยเรื่องความเชื่อมันในการบริหาร แต่ถูกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปมีวุฒิ พ.กศ.หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิ ทางกรุ๊ป สังกาวากลุ่มกรุ๊ปมีวุฒิ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปมีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเทาหรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุ๊ป มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่องความเชื่อมันในการบริหารสังกาวากลุ่มกรุ๊ปมีวุฒิ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า

ส่วนกุญชรที่มีผู้พิกรูปภาพหรือสูงกว่า กับกุญชรที่มีผู้พิพากษา หรือ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความเชื่อมันในการบริหาร แตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่ากุญชรที่มีผู้พิพากษา กับกุญชรที่มีความรู้สึก同胞ปัจจัย กันก็ควรใกล้เคียงกัน

8. ปัจจัยเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ กบุมครห์มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกบุมครห์มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกต้องปัจจัยในเรื่องการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ แยกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางเดิน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าภาคตะวันออกกบุมครห์มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุสูงกว่ากบุมครห์มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าและกว่ากบุมครห์มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกต้องปัจจัยเรื่องการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ สูงกว่ากบุมครห์มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า

กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ หรือ พ.ม.หรือที่ขึ้นมา กับกิจกรรมที่
มีวัตถุประสงค์ หรือที่ขึ้นมา หรือทำก้าว บ.กศ.หรือไม่มีวัตถุประสงค์ มีความรู้สึกอบปัจจัยในเรื่อง
การทิคต่อสื่อขาวสารอย่างเพียงพอ แยกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นพิจารณา

จะแน่นเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า ภาคจะแน่นเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีวุฒิป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือทำกว่าป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ สรุกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือทำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึกตอบปัจจัยในเรื่องการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ สรุกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า

สรุว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูง หรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า มีความรู้สึกตอบปัจจัยในเรื่องการติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ แตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิทางกันแห่งสังกัด มีความรู้สึกตอบปัจจัยคังข้าว ใกล้เคียงกัน

9. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพและการยอมรับนับถือ กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า มีความรู้สึกตอบปัจจัยในเรื่อง สถานภาพและการยอมรับนับถือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนน เฉลี่ยแล้วปรากฏว่า ภาคจะแน่นเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือป.กศ. สูงหรือเทียบเท่าสูงกว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า มีความรู้สึกตอบปัจจัยเรื่องสถานภาพและการยอมรับนับถือ สรุว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า

กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือ เทียบเท่าหรือทำกว่าป.กศ. หรือไม่มีวุฒิครุ มีความรู้สึกตอบปัจจัยในเรื่องสถานภาพและการยอมรับ นับถือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือทำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ สรุกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือทำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึก ตอบปัจจัยเรื่องสถานภาพและการยอมรับนับถือ สรุว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าเป็นปัจจัย

สรุว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า กับกลุ่มครู ที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือทำกว่าป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึกตอบปัจจัยในเรื่อง สถานภาพและการยอมรับนับถือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มครูที่มีวุฒิ ทางกันแห่งสังกัด มีความรู้สึกตอบปัจจัยคังข้าว ใกล้เคียงกัน

10. ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถของผู้รวมงาน กลุ่มครูที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่า กับกลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า มีความรู้สึกตอบปัจจัยในเรื่อง

ความสามารถของผู้ร่วมงาน แต่ถ้าหากันอย่างมีนัยสำคัญทางสติปัจจัย เมื่อพิจารณาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็จะพบว่ากลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่าสูงกว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า แสดงว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความสามารถของผู้ร่วมงานสูงกว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า ปริญญาตรี

กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือ เทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความสามารถของ ผู้ร่วมงาน แต่ถ้าหากันอย่างมีนัยสำคัญทางสติปัจจัย เมื่อพิจารณาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกลุ่มกรุที่มีวุฒิป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความสามารถของผู้ร่วมงานสูงกว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า ปริญญาตรี

ส่วนกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความสามารถของผู้ร่วมงาน แต่ถ้าหากันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสติปัจจัย แสดงว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิทางกรุ ทางกันหังสองกลุ่ม มีความรู้สึก同胞ปัจจัยค้างคลานไก่เกียงกัน

11. ปัจจัยเกี่ยวกับโอกาสการหน้า กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า, กลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า และกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องโอกาสการหน้า แต่ถ้าหากันอย่างมีนัยสำคัญทางสติปัจจัย เมื่อพิจารณาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ สูงกว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า แต่กลุ่มกรุที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีคาดทำที่สุด แสดงว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องโอกาสการหน้า สูงกว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า

"This document is the property of the
Thailand Information Center (TIC),
Chulalongkorn University and is to be
returned within 4 weeks to the
Thailand Information Center, Ratasart
Building 2, Chulalongkorn University"

77

12. ปัจจัยเกี่ยวกับการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่าป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน แต่ถ้าหากน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าภาคคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ สูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีค่าทำที่สุด แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยต่อกันด้วย สูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า

13. ปัจจัยเกี่ยวกับความมั่นคงในการทำงาน กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความมั่นคงในการทำงาน แต่ถ้าหากน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าภาคคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่าป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ สูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีค่าทำที่สุด แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่าป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ สูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีค่าทำที่สุด แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องความมั่นคงในการทำงานสูงกว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิป.กศ. สูงหรือ พ.ม. หรือเทียบเท่า

14. ปัจจัยเกี่ยวกับการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ พ.ม. หรือป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า กับกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ มีความรู้สึก同胞ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ แต่ถ้าหากน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาคคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าภาคคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือไม่มีวุฒิทางครุ สูงกว่ากลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ พ.ม. หรือ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่า แสดงว่า กลุ่มกรุ๊ปที่มีวุฒิ ป.กศ. หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. หรือ

หรือไม่มีผู้ทางกรุ มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ สูงกว่ากัน
กรุที่มีผู้ชิพ พ.ม.หรือป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า

กลุ่มกรุที่มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.ม.หรือ
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ แตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่ากันดุณกรุที่มีผู้ทางกรุค้างกันทั้งสองกลุ่มมีความรู้สึกที่ปัจจัย
ตั้งแต่คราวไกลเคียงกัน

กลุ่มกรุที่มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือสูงกว่า กับกลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.กศ.หรือ
เทียบเท่าหรือต่ำกว่าป.กศ.หรือไม่มีผู้ทางกรุ มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องการยอมรับงานที่ได้
กระทำสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่า กลุ่มกรุที่มีผู้ทางกรุค้างกันทั้งสอง
กลุ่มมีความรู้สึกที่ปัจจัยตั้งแต่คราวไกลเคียงกัน

15. ปัจจัยเกี่ยวกับความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน กลุ่ม
กรุที่มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือสูงกว่า กลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.ม.หรือป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า และกลุ่มกรุที่มี
ผู้ชิพ พ.กศ.หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่าป.กศ.หรือไม่มีผู้ทางกรุ มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่องความ
รู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่า
คะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.กศ.หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่าป.กศ.
หรือไม่มีผู้ทางกรุ สูงกว่ากันดุณกรุที่ มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือสูงกว่า และกลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.ม.หรือ
ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า สวนกลุ่มกรุที่มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือลุงกวับริบุญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ
ที่สุด และคงว่า กลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.กศ.หรือเทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีผู้ทางกรุ มีความรู้สึก
ที่ปัจจัยในเรื่องความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน สูงกว่ากันดุณกรุที่มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือ
สูงกว่าป.กศ.หรือเทียบเท่า

16. ปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในหน่วยงาน กลุ่มกรุที่มีผู้ชิพริบุญาตรี
หรือสูงกว่า กับกลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า มีความรู้สึกที่ปัจจัยในเรื่อง
ความพึงพอใจในหน่วยงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย
แล้วปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า สูงกว่ากันดุณกรุ
ที่มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือสูงกว่า และคงว่า กลุ่มกรุที่มีผู้ชิพ พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า มีความ
รู้สึกที่ปัจจัยเรื่องความพึงพอใจในหน่วยงาน สูงกว่ากันดุณกรุที่มีผู้ชิพริบุญาตรีหรือสูงกว่าป.กศ.

ก ลุ่มกรูที่มีสุขปริญญาทรรหรือสูงกว่า กับกลุ่มกรูที่มีสุขป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือทำกว่าป.กศ.หรือไม่มีสุขทางกร มีความรู้สึกตอบจัดในเรื่องความพึงพอใจในหน่วยงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรูที่มีสุขป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือทำกว่าป.กศ.หรือไม่มีสุขทางกร สูงกว่ากลุ่มกรูที่มีสุขปริญญาทรรหรือสูงกว่า แสดงว่า กลุ่มกรูที่มีสุขป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือทำกว่าป.กศ.หรือไม่มีสุขทางกร มีความรู้สึกตอบจัดในเรื่องความพึงพอใจในหน่วยงาน สูงกว่ากลุ่มกรูที่มีสุขปริญญา ทรรหรือสูงกว่าปริญญาทรร

ส่วนกลุ่มกรูที่มีสุข พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า กับกลุ่มกรูที่มีสุข ป.กศ.หรือเทียบเท่า หรือทำกว่าป.กศ.หรือไม่มีสุขทางกร มีความรู้สึกตอบจัดในเรื่องความพึงพอใจในหน่วยงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ากลุ่มกรูที่มีสุขทางกรต่างกัน ทั้งสองกลุ่ม มีความรู้สึกตอบจัดถ้วนโภคเกียงกัน

17. ปัจจัยเกี่ยวกับสวัสดิการในหน่วยงาน กลุ่มกรูที่มีสุขปริญญาทรรหรือสูงกว่ามีกลุ่มกรูที่มีสุข พ.ม.หรือป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า มีความรู้สึกตอบจัดในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มกรูที่มีสุข พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า สูงกว่ากลุ่มกรูที่มีสุขปริญญาทรรหรือสูงกว่า แสดงว่า กลุ่มกรูที่มีสุข พ.ม.หรือป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า มีความรู้สึกตอบจัดในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน สูงกว่ากลุ่มกรูที่มีสุขปริญญาทรรหรือสูงกว่าปริญญาทรร

กลุ่มกรูที่มีสุขปริญญาทรรหรือสูงกว่า กับกลุ่มกรูที่มีสุขป.กศ.หรือเทียบเท่า หรือทำกว่าป.กศ.หรือไม่มีสุขทางกร มีความรู้สึกตอบจัดในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มกรูที่มีสุขป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือทำกว่าป.กศ.หรือไม่มีสุขทางกร มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มกรูที่มีสุขปริญญา ทรรหรือสูงกว่าปริญญาทรร แสดงว่า กลุ่มกรูที่มีสุข ป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือทำกว่า ป.กศ.หรือเทียบเท่าหรือทำกว่า ป.กศ.หรือไม่มีสุขทางกร มีความรู้สึกตอบจัดในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน สูงกว่ากลุ่มกรูที่มีสุขปริญญาทรรหรือสูงกว่าปริญญาทรร

ส่วนกลุ่มกรูที่มีสุข พ.ม.หรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า กับกลุ่มกรูที่มีสุข

ป.กศ.หรือเที่ยบท่าหรือทั่วไป ป.กศ.หรือไม่มีวุฒิทางกรุ มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่อง สวัสดิการในหน่วยงานแต่ถูกทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางลัทธิ แสดงว่า กลุ่มกรุที่มีวุฒิทางกรุ ทางกันแห่งสองกลุ่มมีความรู้สึกชอบปัจจัยคังกล้า ใกล้เคียงกัน

ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า

1. กรุโรงเรียนประณมศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ มีความรู้สึกชอบปัจจัยในเรื่อง ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชัวร์ในการปฏิบัติงานของครุในระดับสูงที่สุด

ปัจจัยรองลงมาได้แก่ ปัจจัยในเรื่องการระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความลับพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และสถานภาพและการยอมรับไม่ถือเป็นกัน

ส่วนปัจจัยที่ครุมีความรู้สึกอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน และสภาพการปฏิบัติงาน สาหัสรับปัจจัย ในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงานอยู่ในระดับต่ำที่สุด

นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทั่วไปคือ เท่ากับ ๓.๐๐ คะแนน ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องสวัสดิการในหน่วยงาน ส่วนปัจจัยอ่อนจากนี้เป็นต่อไปนี้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ๓.๐๐ หังล้าน

โดยส่วนรวม ชัวร์ในการปฏิบัติงานของกรุโรงเรียนประณมศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ แปรผันไปตามความรู้สึกของครุที่มีต่อปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อชัวร์ในการปฏิบัติงาน ตารางตามสมมุติฐานในการวิจัย

2. ชัวร์ในการปฏิบัติงานของกรุโรงเรียนประณมศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ อยู่ในระดับปานกลาง ตารางตามสมมุติฐานในการวิจัย

3. กรุโรงเรียนประณมศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ สังกัดกองกรุการบริหารส่วนจังหวัด

สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดเทศบาล มีความรู้สึกต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชัวญในการปฏิบัติงานของครูแทบทั้งกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพและการยอมรับนับถือ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานในการวิจัย

ส่วนปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงาน ความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน ความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน ความล้มเหลวระหว่างผู้บังคับบัญชา ก้าบผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน นโยบายและการบริหาร ความเชื่อมั่นในการบริหาร การติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ ความสามารถของผู้ร่วมงาน โอกาสทางหน้า การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงาน การยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสามารถของงาน ความพึงพอใจในหน่วยงาน และสวัสดิการในหน่วยงาน ครุหัทสามกุล มีความรู้สึกต่อปัจจัยกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทรงค่าความสมมุติฐานในการวิจัย

4. ครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา ๖ ที่มีอายุราชการตั้งแต่ ๕ ขวบแรก จนถึง ๕๕ ขวบ รวมถึงครูตั้งแต่ ๕ ปี อายุราชการ ๕-๑๐ ปี และอายุราชการมากกว่า ๑๐ ปี มีความรู้สึกต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชัวญในการปฏิบัติงานในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน ความเป็นมิตรและความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน นโยบายและการบริหาร ความสามารถของผู้ร่วมงาน โอกาสทางหน้า และสวัสดิการในหน่วยงาน แทบทั้งกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแยกกับสมมุติฐานในการวิจัย

ส่วนปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงาน ความล้มเหลวระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน ความเชื่อมั่นในการบริหาร การติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ สถานภาพและการยอมรับนับถือ การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงาน การยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสามารถของงาน และความพึงพอใจในหน่วยงาน ครุหัทสามกุล มีความรู้สึกต่อปัจจัยกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทรงค่าความสมมุติฐานในการวิจัย

5. ครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา ๘ ที่มีวุฒิทางกรุงเทพฯ ไม่แก้

กลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ติด.กศ.หรือเที่ยบเท่าหรือมากกว่า.กศ.หรือไม่มีผู้ทางครู กลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ติด พ.ม. หรือป.กศ.สูงหรือเที่ยบเท่า และกลุ่มกรุ๊ปที่มีผู้ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้สึกตอบปัจจัยในเรื่องสภาพการปฏิบัติงาน แต่ก็ทางกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อแยกแยะกับสมมุติฐานในการวิจัย

ส่วนปัจจัยในเรื่องความเพียงพอของรายได้จากการปฏิบัติงาน ความเป็นมิตร และความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน ความลับันพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถในการนิเทศการปฏิบัติงาน นโยบายและการบริหาร ความเชื่อมั่นในการบริหาร การติดต่อสื่อสารอย่างเพียงพอ สถานภาพและการยอมรับบันดาล ความสามารถของผู้ร่วมงาน โอกาสการทำงาน การระบุตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงาน การยอมรับงานที่ได้กระทำสำเร็จ ความรู้สึกภูมิใจและเห็นความสำคัญของงาน ความเพียงพอใจในหน่วยงาน และสวัสดิการในหน่วยงาน ครูที่มีผู้ทางกันหังสามกุ่มมีความรู้สึกตอบปัจจัยกล่าวหากทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัย

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**